

Очигледно је да би до истог резултата (тј. до 5508. год. пре Р.Х.) дошао коришћењем другог датума $IS\Theta\Gamma = 6583$ и одузимајући од њега $I.075$ (тј. 1075). Штавише, исти би резултат добио употеживањем датума $IS\Theta\Gamma + T$ и $I.073 + T$, где је T било који број година протеклих после доласка на престо папе Григорија VII (1073. год.). Другим речима, да би се извело описано рачунање, уопште није било неопходно ослањање баш на "прве речи-датуме".

Није искључено да су тако "израчунати" и остали датуми "стварања света", којих је набројано око десет [36]. Ти датуми се битно разликују један од другог (амплитуда колебања износи око 2100 година), и главни разлог тих разлика може да буде коришћење, од стране разних хроничара, различитих словних скраћења, тј. "речи-датума", за једне исте догађаје.

Можда сличан механизам лежи у основи појаве померања за 333 године или за 360 година (приближно). Датуми с краја XV и почетка XVI в. тј. из периода владавине познатог императора-цезара Максимилијана I (1493-1519), могли су бити записивани на пример као MCL.III, тј. "Максимилијана цезара трећа година". Каснијом заменом цифара уместо латинских слова, добијен је "датум" 1153. год. Он се разликује од стварног датума за 343 године, јер је $1496 = 1493 + 3$. Тако су документи у којима је за означавање датума коришћена скраћеница MCL. (...) уместо пуне формулације речима, аутоматски (!) потискивани уназад за око 340 година.

Наша хипотеза о појави хронолошких померања такође објашњава померање за 1778 година (приближно за 1800 година). Ако су прва два померања најтежње повезана с римском и византијском историјом, онда се треће померање веома јасно испољава у грчкој и библијској хронологији, па је природно да га назовемо грчко-библијским померањем. Претходно ћемо приметити следеће.

Рецимо да је хроничар открио два споља битно различита текста (различити језици, различите скраћенице итд.), али који описују исте догађаје. Претпоставимо да је један од текстова већ датирани, а да други није. Могућа су два случаја. У првом хронолог ће открити да текстови описују исте догађаје, а да неразумљиве скраћенице, речи-датуми, означавају године по неком њему непознатом систему бројања. У другом случају хронолог не открива везу између текстова, и сматра да они описују различите догађаје, а да скраћенице, речи-датуми означавају датуме у систему бројања година који је познат хронологу и исти је у оба текста. Јасно је да у првом случају може да се појави следећи "датум стварања света", а у другом следеће померање уназад једне хронике у односу на другу, тј. продужење хронологије.

Као што смо већ разумели, постојање више различитих датума "стварања света" објашњава се вероватно различитим дешифровањима речи-датума, које су биле словне скраћенице пуних формулација речима.

Подсетимо се основних датума стварања света: 5872. год. п.н.е. (70 тумача), 5551. п.н.е. (Августин), 5515. п.н.е. (Теофил), 5508. п.н.е. (византијски), 5493. п.н.е. (александријски), 4700. п.н.е. (самаријски), 4004. п.н.е. (јеврејски), 3941. п.н.е. (Јероним), 3761. п.н.е. (јудејски), в. [36].

Међу њима истичу се два, за хронологију Европе важна, датума: Августинов и јудејски. Наиме, Августин је дао периодизацију глобалне хронологије, разбивши